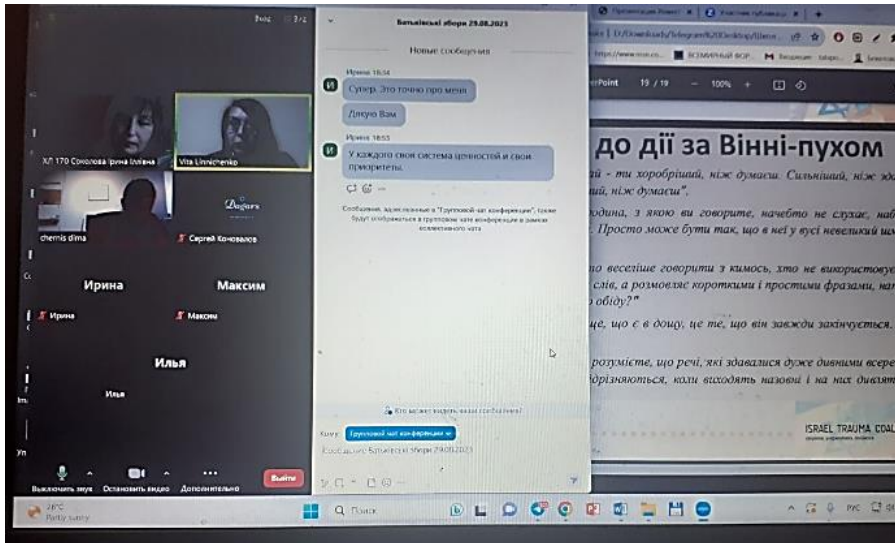

Хто сказав «Як щодо вечері»?

У пошуках помічників батьків на зборах у 2-А класі

різні, хоча й здебільшого позитивні. Я ще раз була приємно здивована тим, які особливі люди – батьки наших ліцеїстів, вони любили свої школи, цінували своїх вчителів, щиро раділи дружбі та цінували своїх однокласників, і цей позитивний досвід намагалися передати власним дітям.

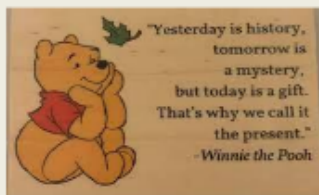
Авжеж, у когось були й змішані почуття, серед яких були тривожність, побоювання, невпевненість, і це нормально переживати подібне на старті чогось нового. Дивно, якби нас не турбувало, як ми зустрінемось з вчителями та учнями, чи впораємося з новими предметами, чи будуть якісь зміни та реформи. Непокоїтись – цілком нормально, бо це вказівка на те, що навчання і спілкування мають для нас велике значення. Хвилюватися зараз – під час дистанційного навчання в умовах війни – абсолютно нормально, і наші зустрічі – засіб отримати додаткову інформацію і підтримку, що налаштовує на оптимізм та додає впевненості.

Після теплих спогадів ми повернулися до попереднього дуже непростого року й того досвіду, який вже набули діти та батьки і зазначили, що іноді у тяжкій справі допомога приходить з того боку, звідки й не чекав. Наприклад, звичайні м'які іграшки є справжнім антистресом та змушують дітей посміхатися і навіть обіймалися, коли батьків нема поруч через роботу. Секції, прогулянки, хобі, хатні справи, сумісне читання, танці, музика, співи, фотографування, колекціонування – можна продовжувати і продовжувати цих помічників, що роздмухують та підтримують тепле багаття мотивації до навчання та родинного спілкування. Далі ми пригадали літературного персонажа, знайомого усім дітям та батькам, і саме Вінні-Пух став нашим радником-помічником, тому що пригадали, які саме як мінімум п'ять важливих речей про життя він зрозумів. Нашим завданням буде подумати і вирішити, чи ми згодні з ними, чи важливі для нас ці життєві висновки Вінні-Пуха, чи перетворюються вони в реальному житті на якісь дії, і чи зможуть вони допомогти нам як батькам. Обговорення було цікавим, і це була розмова про цінності. А це, як ми знаємо, серйозніший ресурс! Підсумували фразою-нагадувачкою «як щодо вечері», бо закінчили зустріч о сьомій вечора. Було затишно, цікаво, атмосферно, як і має бути в інтелігентній мішпусі. Дякую усім батькам та Ірині Іллівні!

Батьківські збори у другому класі почалися зі спогадів, але не минулого року, а того, що відбувалося з батьками набагато раніше – у їх власному учнівському житті. Ми запропонували батькам пригадати, з якими почуттями вони у шкільному дитинстві очікували 1 вересня. Як з'ясувалося, спогади були

До речі, дуже цікаво, яке саме життєве відкриття здається вам найбільш потужним зараз? Що з цього ви б переповіли вашим дітям?

Керівництво до дії за Вінні-пухом

"Пам'ятай - ти хоробріший, ніж думаєш. Сильніший, ніж здаєшся. І розумніший, ніж думаєш".

"Якщо людина, з якою ви говорите, начебто не слухає, наберіться терпіння. Просто може бути так, що в неї у вусі невеликий шматочок пуху»

"Набагато веселіше говорити з кимось, хто не використовує довгих, складних слів, а розмовляє короткими і простими фразами, наприклад: "Як щодо обіду?"

"Найкраще, що є в дощу, це те, що він завжди закінчується. Рано чи пізно".

"Іноді ви розумієте, що речі, які здавалися дуже дивними всередині вас, сильно відрізняються, коли виходять назовні і на них дивляться інші люди".

